

חיסול הצדיק מבחוח בדובאי

אני רואה חדשות ואני מזדעזע. מבואס, רוצה להקיא.
פותח בבקר את העיתון ולא מאמין למראה עיני.
התקשורת עובדת שעות נוספות במשרדי הפרסום של ארגוני הטרור.
כל הפרטים שחסרים למפקד משטרת דובאי החרוץ הם יוסיפו לנו ולו.
את מי לעזעזל מענינים השמות ומספרי הדרכונים וארצות המוצא של
כל מי שנכנס לדובבאי? או "המסכנים" האלו ש"זהותם נגנבה" ואיפה
הם גרים ומה הם עושים, את מי זה מענין חוץ מאותו בר מזל במשטרת
דובאי?
איך כל בדל פרשן עלוב יודע בדיוק הכל – איך היה, מה לא היה בסדר,
איך היה צריך, איך הוא היה עושה את זה.
מה קרה? בסך הכל מישוהו מהעולם הגדול עשה טובה לאנושות וחיסל
טרוריסט מדופלם, אחד שהוא יותר מסתם רוצח (ונתערב שאת זה כבר
בתקשורת שכחו), לא טוב? לא מעולה?
אבל, אלו מהתקשורת, הכתובה והנצפית, כמו צבועים הם שועטים על
הנבלה. ואיזה נבלה נקרתה בדרכם. ואיך הם חוגגים עליה, חושבים
שהם בכלל האריות... לא שמים לב כמה מסריחה כבר הנבלה הזאת.
והם מחכים, בכליון עינים, שזה, השוטר מדובאי, יזרוק להם עוד נבלה
וגם בסרחונה הם יציפו אותנו...
תארו לכם שזה היה ההיפך. מישוהו חס וחלילה היה מחסל את אחד
מבכירי הלוחמים בטרור, למשל בניו יורק או בתל אביב או בדובאי –
מה היו עושים כלי התקשורת הערביים? איך הם היו חוגגים, הא?
תמונות ודרכונים של מי הם היו מפרסמים, הא? של אלו שזהותם
"נגנבה"? הצחקתם אותי!
כפויי טובה, זה מה שהם ואולי גם אנחנו.
ומה שהכי מפליא אותי זו העובדה שעוד יש כאלו שמוכנים להסתכן,
לשים את נפשם בכפם בשביל כפויי טובה כמונו!

דן רוגל
פברואר 2010